

Pasakos telefonu

Nepaprastos šlepetės

Koks vis dėlto gražus mano telefono skambėjimas. O kai jis skamba šiek tiek nekantraudamas, aš žinau, kad skambina mano bičiulis Patrikas.

- Klausau, Patrikai, kaip gyveni?
- Oooo... – nustėro berniukas. – Iš kur žinai, jog tai aš?
- Aš nežinau, - nuraminau, - bet jaučiu.
- O ar tu jauti, Inesa, kad mano mylimos languotos šlepetės man jau per mažos ir kad iš jų galų kyšo pirštai?..
- Tavo pirštai visiems sako: „Ku – kū!“ Turėtų būti labai smagu taip pirštiškai kukuoti..
- Nesmagu, nes niekas niekam nesako „ku – kū!“. Mes ne gegutės. Tik šlepečių nosys kiauros, ir jos atrodo negražios ir nelaimingos.
- Ką gi, teks pirkti naujas šlepetes, ar ne?
- Inesa, aš dėl to ir skambinu. Supranti, komodos dugne aš radau naujas šlepetes. Na, galima sakyti, netikėtai aptikau. Ir apsiaviau. Ir jos man kaip tik, bet... Jos nėra šiaip sau paprastos šlepetės!
- Nepaprastos šlepetės? O kuo jos ypatingos?
- Jos visai nepanašios į šlepetes, štai tuo!
- O į ką jos panašios? – paaiškink, Patrikai, - paprašiau nieko nesuprasdama.
- Į du mažus rusvus meškučius, - paslaptinai dėstė mažylis.
- Jos turi ausytes, nosytes, akytes ir net burnytes. Aš net vardus joms sugalvojau!
- Tai kokie gi jų vardai?
- Kairiosios kojos šlepetė – Bumsius, o dešinėsios – Dumsius. Supratai? Bumsius ir Dumsius, nieko sau istorija, ką?

- Istorija labai šauni, bet kodėl tu sunerimęs? Apsiauk tuos savo Bumsių ir Dumsių ir avėk į sveikatą!
- Negaliu, Inesa, kaip tu nesupranti. Aš todėl tau ir skambinu! Tos šlepetės gulėjo dovanų maišelyje, jos turbūt dovana?!
- Aaa... Dabar supratau. Tu suradai dovaną. O mamytė ar žino?
- Nežino. Tu pirma sužinotai...
- Ak, Patrikai, vaikystėje aš daugybę kartų esu radusi dovanas, kurias mamytė paslėpdavo nuo manęs. Tačiau nenorėdama jos nuvilti, niekada jai to nepasakydavau!
- Nepasakydavai, net jeigu šventės reikėdavo labai ilgai laukti?
- Nepasakydavau net ir tada.
- Tuomet ir aš palauksiu, - atsiduso Patrikas, - ir pavaikščiosiu kiauromis languotomis.
- Puiku, - guodžiau mažąjį smalsutį, - tavo kantrybė bus apdovanota.
- Kuo apdovanota? – nesuprato jis.
- Mamytės dovanėle, įdėta į dailų dovanų maišelį. Juk tu labai nustebsi ir nudžiugsi maišelyje radęs du meškučius – šlepetes. Bumsių ir Dumsių, kantriai laukiančius savo šeimnininko!
- Aš būtinai nustebsiu, Inesa, ir būtinai nudžiugsiu.
- Ir būtinai pasakysi mamytei ačiū.

Inesa Paliulytė
Kauno lopšelio-darželio „Liepaitė“ meninio ugdymo pedagogė, aktorė, režisierė

